

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Ács László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Árgyelánné dr. Fejes Magdolna jogtanácsos által képviselt Vám- és Pénzügyőrség Közép-Magyarországi Regionális Parancsnoksága alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 8.K.33.701/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. január 30-án kelt 8.K.33.701/2006/2.számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 3. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.33.701/2006/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg államnak - külön felhívásra - 212.400 (kettőszáztizenkettőezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A C. Bt. 2004. április 1-jén 1 db VW Passat, és 1 db BMW személygépkocsi árutovábbítását kérte a magánforgalmi fővámhivatal jogelődjéhez, a 7. sz. Vámhivatalhoz.

A vámkezelést a kérelemnek megfelelően elvégezték azzal, hogy a 7. sz. Vámhivatal 2004. április 6-án átmeneti őrzést rendelt el. Utóbb megállapították, hogy a személygépkocsik 2004. április 7-én a felperes részére forgalomba helyezésre kerültek. A forgalmi okmányok megküldésével megállapították, hogy a forgalomba helyezés a gépkocsik vámjogi helyzetének rendezése és a regisztrációs adófizetési kötelezettség nélkül történt. A Volkswagen Passat gépkocsi az E. Kft., a BMW gépkocsi a S. Bt. nevére kiállított

hamis okmányok alapján történt, a felperes e két cégtől vásárolta meg a személygépkocsit. A vizsgálati megállapítás szerint a gépkocsik forgalomba helyezése a vámhivatal megtévesztésével történt meg. A gépkocsi első magyarországi tulajdonosa a felperes volt, aki a vámáru jogellenes forgalomba hozójának és így vámfizetésre kötelezettnek minősült. Ennek alapján az első fokú vámhatóság a felperest két külön meghozott határozatával 2005. szeptember 26-án összesen 2.551.106 Ft, illetőleg 988.449 Ft vámteher megfizetésére kötelezte egyetemlegesen a C. Bt-vel.

A fellebbezés folytán eljáró 2006. május 15-én kelt 13636/2006. számú határozatával a két első fokú határozatot helybenhagyta. A felperes keresetében e határozat első fokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.

A felperes arra hivatkozott, hogy nem sértett jogszabályt, senkinek nem adott megbízást a személygépkocsik Magyarországra behozatalához, nem írt alá semmilyen okmányt, két gazdálkodó szervtől vette meg forgalmi engedéllyel, rendszámmal és eredetvizsgálati igazolással rendelkező személygépkocsikat.

Az alperes a kereset elutasítását kérte és fenntartotta a határozatában foglalt álláspontját, mely szerint a felperes olyan személygépkocsikat vásárolt, amelynek vámjogi sorsát nem rendezték, belföldi forgalom számára még nem vámkezelték.

A Fővárosi Bíróság 8.K.33.701/2006/2. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság ítéletében a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 75. § /1/ bekezdése szerint alkalmazandó vámjogról, vámeljárásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 125. § /2/ bekezdés c) pontja, 126. § a) pontja alapján megállapította, hogy már 2004. április 7-én úgy történt a vásárolt személygépkocsik forgalomba helyezése, hogy a vámjogi sors nem került elintézésre. E közben a C. Bt. a gépjárművek árutovábbítási kérelmét nyújtotta be, melyre a vámhatóság átmeneti megőrzésbe vette a személygépkocsikat. A felperes tehát úgy szerezte meg a perbeli gépjárművek tulajdonjogát, hogy a vámkezelés nem történt meg, a belföldi forgalomba helyezés pedig a vámhatóság megtévesztésével történt, ezért a gépkocsit jogellenes forgalomba hozójával egyetemlegesen fizetésre kötelezettnek minősült, függetlenül attól, hogy a felperes adott-e bárkinek a személygépkocsik sorsának ügyintézésére megbízást, illetőleg, hogy a felperes tudomással bírt-e a jogszerűtlen forgalomba helyezésről.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének megfelelő ítélet meghozatalát.

A felperes ismételten azt hangsúlyozta, hogy nem ő szerezte meg elsőként a tulajdonjogot, a gépkocsikat két gazdálkodó szervtől

vásárolta. A közokiratokat az ellenkező bizonyításig valónak kellett tekinteni, a felperes becsatolt eredetvizsgálati igazolásokkal és meglévő forgalmi rendszámmal igazoltan hogyan vásárolta a személygépkocsikat. Sétélmezte, hogy a közbeeső tulajdonosokat miért nem kötelezték a vámteher megfizetésére.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az első fokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és helytálló volt az abból levont jogkövetkeztetése is.

Az első fokú bíróság által helyesen hivatkozott arra, hogy a 2004. április 1-jén vámárúként Magyarországra érkezett gépjárművek vonatkozásában, az akkor hatályos, vámjogról, a vámeljárásról valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény (a továbbiakban: Vtv.) és annak végrehajtási rendelete a 45/1996. (III.25.) Kormányrendelet (Vhr.) irányadó. A Vtv. 125. § /2/ bekezdés c) pontja szerint vámfizetésre kötelezett az, aki a vámárut jogellenesen forgalomba hozza, vagy az ilyen forgalomba hozatalt elősegíti.

A Vtv. 126. § a) pontja szerint a vámfizetési kötelezettség szempontjából a vámárut jogellenes forgalomba hozónak kell tekinteni azt, aki a vámárut a belföldi forgalom számára történő vámkezelés nélkül, vagy a vámhatóság megtévesztésével történt vámkezelés után belföldön forgalomba hozza, megszerzi, az ilyen forgalomba hozatalt elősegíti, illetőleg az ilyen vámárut felhasználja.

A nem vitás tényállás szerint a két perbeli gépkocsi árutovábbítási kérelemmel érkezett be Magyarország területére, amely vámkezelést azzal végeztek el, hogy a gépjárműveket átmeneti őrzésbe vették. Ugyanezen időpontban viszont a felperes részére a gépjárművek forgalomba helyezése megtörtént hamisított okiratok alapján. Ennek következménye volt, hogy a forgalomba helyezés, a vámjogi sors rendezése nélkül a vámteher és a behozatalakor hatályos 2003. évi CX. törvény 1. § /1/ bekezdésében megfogalmazott regisztrációs adó megfizetése nélkül került forgalomba.

Nem volt vitás az sem az okiratok tanúsága alapján, hogy az első magyarországi tulajdonos a felperes volt. A vámhatóság és az első fokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a vámfizetési kötelezettség megállapítása szempontjából nincs jelentősége annak a ténynek, hogy a felperes tudata átfogta-e azt a tényt, mely szerint a forgalomba hozatal jogellenesen történt. A hivatkozott jogszabály alapján a felperes fizetési kötelezettségét az importáló céggel egyetemlegesen meg kellett állapítani. A jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelelt, ezért a Legfelsőbb

Bíróság azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2008. február 14.

**Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó
bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő